

מתפשט הכל. והמשפלים יזהרו
 כזהר הרקיע - אותם עמודים
 ואדנים של אותו אפריון.
 המשפלים - אותם עמודים
 ואדנים עליונים שהם מסתפלים
 בהשפל בכל מה שצריך אותו
 אפריון ואדנים שלו. הסתר הזה
 כמו שנאמר (תהלים מא) אשרי
 משפיל אל דל. יזהרו - שאם לא
 יזהירו ולא מאירים, לא יכולים
 לעיין ולהסתפל באתו אפריון
 בכל מה שצריך.

כזהר הרקיע - אותו שעומד על
 גבי אותם המשפלים, שכתוב
 בו (יחזקאל א) ודמות על ראשי
 החיה רקיע כעין הקרח הנורא.
 זהר שמאיר לתורה, זהר שמאיר
 לאותם ראשים של אותה חיה,
 ואותם ראשים הם משפלים
 שמאירים תמיד ומסתפלים
 לאותו רקיע לאותו האור שיוצא
 משם, וזהו אור התורה שמאיר
 תמיד ולא פוסק.

ספר הבהיר

השלמה מההשמטות (סימן ל)

אמר רבי ברכיה, מה זה שכתוב
 והארץ היתה תהו? מה משמיע
 היתה? שפכר היתה, ומה זה
 תהו? דבר המתהה את בני אדם.
 ומה זה בהו? דבר שיש בו
 ממש, שכתוב בהו - בו הוא, על
 שם מה שכתוב (קהלת ז) גם את זה
 לעמת זה עשה האלהים. ברא
 בהו ושם מקומו בשלום. ברא
 תהו ושם מקומו ברע. בהו
 בשלום, שכתוב (איוב כה) עשה
 שלום במרומיו. מלמד שמיכאל
 שר מינו של הקדוש ברוך הוא
 - מים וברד, וגבריאל שר
 שמאלו - אש. ושם שלום
 ביניהם מכריע, והינו שכתוב
 עשה שלום במרומיו. ומנין לנו
 שבהו שלום? שכתוב (ישעיה מה)
 עשה שלום ובורא רע, הא

כלא. והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע אנון
 קיימין וסמכין דההוא אפריון. המשפלים
 אנון קיימין וסמכין עלאין דאנון מסתפלי
 בסכלתנו בכל מה דאצטריך ההוא אפריון
 וסמכין (ג"א דביה) דיליה. סתרא דא כמה דאת
 אמר, (תהלים מא) אשרי משפיל אל דל. יזהירו,
 דאי לא יזהירו ולא נהרין לא יכלין לעיינא
 ולאסתפלא בההוא אפריון בכל מה
 דאצטריך.

כזהר הרקיע ההוא דקיימא (דף טו ע"א) על גבי
 אנון משפלים דכתיב ביה (יחזקאל א)
 ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח
 הנורא. זהר דההוא נהיר לאורייתא. זהר
 דנהיר לאנון ראשי דההיא חיה, ואנון ראשי
 אנון משפלים דנהרין תדיר ומסתפלן
 לההוא רקיע לההוא נהירו דנפיק מתפמן, ודא
 איהו נהירו דאורייתא דנהיר תדיר ולא פסיק.

ספר הבהיר

השלמה מההשמטות (סימן ל)

אמר רבי ברכיה מאי דכתיב והארץ היתה
 תהו, מאי משמע היתה, שפכר היתה.
 ומאי תהו, דבר המתהה את בני אדם. ומאי
 בהו, דבר שיש בו ממש, דכתיב בהו, בו
 הוא. על שם מאי דכתיב (קהלת ז) גם את זה
 לעמת זה עשה האלהים. ברא בהו ושם
 מקומו בשלום. ברא תהו ושם מקומו ברע.
 בהו בשלום דכתיב (איוב כה) עושה שלום
 במרומיו. מלמד שמכאל שר מינו של
 הקדוש ברוך הוא, מים וברד. וגבריאל שר
 שמאלו, אש. ושר שלום ביניהם מכריע
 והיינו דכתיב עושה שלום במרומיו. ומנין
 דבהו שלום, דכתיב (ישעיה מה) עושה שלום
 ובורא רע, הא כיצד רע מתהו ושלום מבהו,

כי צד? רע מתהו, ושלום מבהו. ברא תהו ושם מקומו ברע, שנאמר עשה שלום ובורא רע. ברא תהו ושם מקומו ברע, שנאמר עשה שלום ובורא רע. ברא בהו ושם מקומו בשלום, שנאמר עשה שלום במרומי:

והארץ היתה תהו ובהו וגו', היתה דוקא מקדם לזה, שלג בתוך המים. יצאה ממנה זקמה באותו פח של שלג במים, והפה בה אש חזקה והיתה בה פסלות, והוסרה ונעשתה תהו ממקום [מחר] הזקמה, קן הפסלות. ובהו ברור שהתברר מתוך פסלות והתישב בה החשף, הסוד של אש חזקה. ואותו חשף פסה על אותו תהו על גבי אותה פסלות והתתקנה ממנו.

ורוח אלהים - רוח הקדש שיצאה מאלהים חיים, וזו מרחפת על פני המים. אחר שרוח זו נשבה, נבררה דקיקות אחת מתוך אותה פסלות כמו שביב הזקמה. כשנבררה ונצנפה ונצרפה פעם ופעמים, עד שנשארה אותה זקמה שאין בה כלל זקמה, כשהתהו הזה נברר ונצרף, יצא ממנו רוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים, אותו שראה אליהו. נברר בהם ונצרף, ויצא ממנו רעש, שפתיוב (ש) ואחר הרוח רעש. ונברר החשף ונכלל בסוד שלו אש, שפתיוב ואחר הרעש אש. נברר הרוח ונכלל בסוד שלו קול דקמה דקה.

תהו - מקום שאין בו גוון ולא דמות ולא נכלל בסוד הדמות, עכשו הוא בדמות, כשמתפללים בו אין לו דמות כלל. לפל יש לבוש להתלבש פרט לזה [שנראה בו] ואינו כלל ולא תהו.

בהו - לזה יש ציור ודמות אבנים שקועות בתוך החקיקה [גא קלפה] של תהו יוצאים מתוך

ברא תהו ושם מקומו ברע, שנאמר עשה שלום ובורא רע. ברא בהו ושם מקומו בשלום שנאמר עשה שלום במרומי. ע"כ:

(עד כאן מזהה שממות)

והארץ היתה תהו ובהו וגו', היתה דייקא מקדמת דנא, תלגא גו מייא. נפקא מנה זוהמא בההוא חילא דתלגא במייא, ואקיש בה אשא תקיפא והוה בה פסולת, ואתעדיאת ואתעבידת תהו מאתר (גא מדורא) דזוהמא. קינא דפסולת. ובהו ברירו דאתבריר מגו פסולת ואתיישב בה חשף, רזא דאשא תקיפא. וההוא חשף דחפי על גבי ההוא תהו על גבי ההוא פסולת ואתתקנת

מיניה. (דף טז ע"א).

ורוח אלהים, רוח קדשא דנפיק מאלהים חיים ודא מרחפת על פני המים. בתר דהאי רוח נשיב אבריר דקיקו חד מגו ההוא פסולת פטיסא דזוהמא. פד אבריר ואצניף ואצריף זמנא ותרין עד דישתאר ההוא זוהמא דלית ביה זוהמא כלל, פד האי תהו אבריר ואצריף נפק מיניה (מלכים א יט) רוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים ההוא דחמא אליהו. אבריר בהו ואצריף ונפק מניה רעש דכתיב, (מלכים א יט) ואחר הרוח רעש. ואבריר חשף ואכליל ברזא דיליה אש דכתיב ואחר הרעש אש. אבריר רוח ואתפליל ברזא דיליה קול דקמה דקה.

תהו אתר דלית ביה גוון ולא דיוקנא ולא אתפליל ברזא דדיוקנא. השתא איהו בדיוקנא כד מסתפלן ביה לית ליה דיוקנא כלל. לכלא אית לבושא לאתלבשא בר האי.

(דאתחזי ביה וליתיה כלל ולא תהו).

בהו להאי אית ליה ציורא ודיוקנא אבנין